

Vocal basics 1

Författare: Mike Campell

Innehåll: Instruktionsvideo för sångare

Längd: 33 min

Pris: 100 Kr

Förlag: Warner Chappell 1995

Mike Campell inleder den här videon med att sätta sin egen vokala inriktning i fokus s.k. "scatsång" (improviserade ordlösa fraser), ett signum för jazztraditionen.

Mike har en sympatisk framtoning och med en härlig självdistans drar han sig inte för att själv vara objekt för ett och annat skämt.

Mellan varje avsnitt får vi en tråkig stillbild och Mike "scattar" gladeligen i bakgrunden. Här hade det hade varit pedagogiskt att sätta en rubrik på avsnitten så att studenten lättare kan förstå och övergripa de olika delmomenten.

Vad det gäller inspelningsmiljön så är det filmat i studio hela tiden! Varför finns det aldrig utomhusscener? Varför är det inte fler klipp från musikaliska händelser t.ex.

liveupptagningar! Det hade lyft videons dynamik tror jag. Det skulle bli mera tilltagande om t.ex. Några av de talade scenerna var filmade utomhus, med människor i liv och rörelse. Nog om detta och raskt till videons innehåll

I första delen som handlar om andning, säger Mike att det är viktigt att vi sångare andas från diafragman och han verkar ovetande om att det faktiskt är rätt svårt att låta bli!

Men jag ska inte vara småaktig, tanken är förstås god och han vill helt enkelt att vi ska böttna ordentligt i inandningsmomentet så att vi inte hamnar för högt upp med andningen och därigenom tenderar att spänna halsmuskulaturen.

Det är kutym att man som sångare försöker att andas in så ljudlöst som möjligt och detta är inte p.g.a. Konstnärliga ideal, det är en direkt reaktion på det faktum att det som "hörs" när du andas in är stämbanden som inte är fullständigt abducerade (förda isär) och det innebär att den kalla inandningsluften torkar ut den slemhinna som klär stämbanden vilket blir olyckligt för röstekonomin.

Efter detta långa utlägg kan jag bara sorgligt konstatera att vår vän Mike, både andas för högt och "väser" på sin inandning, inte helt godkänt om man har valt att själv agera förebild.

Det talas mycket om att projicera vokaler framåt och det känns väl bra, men samtidigt som han säger det så överartikulerar han, vilket jag i och för sig är en anhängare av eftersom det är det enda sätt vi sångare kan "svänga" på, men Mike verkar använda vokalplacering och artikulation i samma förebild, vilket kan bli förvirrande.

Studenten kan misstolka och tro att man skall överartikulera för att få fram vokaler.

I tonbildningsavsnittet får vi lära oss att visa undertänderna för att inte spänna käkmuskulaturen. Det verkar hysteriskt, visserligen ligger det en spänning i att sjunga med bredstrålande läppöppning, men det är marginellt i förhållande till vad man som nybörjare måste spänna, för att åstadkomma den inställningen som här rekommenderas. Man jämför med att bita i ett äpple, men det skulle vara skapligt krystat att bita i ett äpple på det sättet.

Mike har två studenter med sig, en kille och en tjej. De får sjunga en del av övningarna och även profilera sig genom att sjunga sin egen tolkning av "Wind beneath my wings". Vilket också Mike gör. Detta är väldigt pedagogiskt eftersom eleven då kan ana att det finns många olika sätt att tolka en låt och egentligen inga rätt eller fel, bara personliga uttryck.

Apropå personlighet, så får jag personligen spader på den kvinnliga elevens (jag tror att det är Mike's fru) output. Hon är som klippt ur en komedi om amerikansk showbiz, med sina stora ögon, leende och usla halvfalska huvudklang.

Övningarna i videon består bara av arpeggion och skalor, urtråkigt! Det här har jag klagat på i tidigare recensioner och det är fortfarande likadant. Det ska vara roligt att öva och då måste övningarna vara roliga att sjunga.

I vokalplacerings avsnittet, går man igenom de 5 vanligaste Amerikansk-engelska vokaler. Det finns 13 fonetiska tecken, d.v.s. 13 vokalljud som alla är värda sin övningsstund. Detta hade inte spelat någon roll om videon bara skulle säljas i engelskspråkiga länder men med tanke på att den har exporterats så hade det varit bra med lite mera detaljrikedom på det här området.

Vi får lära oss hur man ska ta reda på sitt omfång på ett bra sätt men i nästa andetag påstår våran kära Mr Campell att vi kan öka vårat omfång med en oktav!!! EN OKTAV är VÄLDIGT mycket (tveksamt).

Till sist: Både Mike Campell (Vocal basics 1 & 2) och Tim Bogart (Rock vocals 1 & 2) Vill att vi ska sjunga med rundstrålande läppöppning på "I", detta medför att det klingar "Y", eftersom det ända som skiljer de två vokaler från varandra, är läppöppningen, Hmm.

+

Bra pris.

Mike har en bra attityd, man blir snabbt "tjenis".

Bra att lära studenterna hur de själva kan ta reda på sitt omfång.

-

Få konkreta övningar och de som finns är tråkiga.

Lite väl kort.

Ingen rubrik på avsnitten